

Tıbb-ı Nebevi, sağlık alanında alternatif olabilir mi? Hastalığına şifa derdine deva arayanların çare olarak gördükleri bir alana dönüşebilir mi? Alternatif tıp denince Batı ülkelerinde ilk olarak Çin tıbbının (Chinese Medicine) anıldığı herkesin malumu. Bu bağlamda Batı üniversitelerinde bölümler, enstitüler ve araştırma merkezleri kurulmuş durumda. Öğrenciler ve araştırmacılar bu alan ile ilgili çalışmalarını sürdürüyor.

Peki! Tıbb-ı Nebevi ile ilgili bir hareketlilik var mı? İran, Suudi Arabistan ve Mısır'da "Tıbb-ı Nebevi Enstitüleri"nin kurulduğunu duyarak biraz ümitleniyoruz. Bu enstitülerin kamuoyuna duyurulacak olgunlukta bir çalışmaları henüz olmadı. Ancak yine de özveri ve cesaretlerinden dolayı bu enstitüleri kuranları tebrik etmek gerekiyor.

Ne yazık ki, toplum olarak kendi yaptıklarını hep küçümseyen mütevazı bir yaklaşıma sahibiz. Bu yüzden Tıbb-ı Nebevi denince İbni Haldun'da görüldüğü gibi "umuru'd-dünya" kavramını kullanarak bu birikimin Hz. Muhammed (s.a.v.)'den ziyade Araplara ait olduğunu düşünürüz. Bilindiği gibi Resulullah hurma ağaçlarının aşılınmamasını istemiş ve o yıl hurma ağaçları meyve vermemişti, ertesi yıl "dünya işlerinizi (umuru'd-dünya) siz daha iyi bilirsiniz" diyerek bu görüşünde ısrar etmemişti. İşte tam da bu hadisi kullanarak "Tıbb-ı Nebevi"nin de umuru'd-dünya sayılması gerektiğini savunanlar var. Vayahutta "Tıbb-ı Nebevi"nin sadece "koruyucu hekimlik" alanıyla ilgili bir takım tavsiyeleri içerdiğini söyleyerek genel tıp ve tedavi şekilleri ile ilgili muhtevayı görmezden gelmek isteyenler var.

Şimdi! Şunu sormak lazım:

- Kur'an'da hastalık ve şifadan bahseden ayetler, Kütub-i Sitte ve Kütub-i Tis'a olarak bilinen hadis kitaplarında
Tıbb-ı Nebevî için ayrı
baplar neden açıldı?

- İbni Kayyım el- Cevziyye'nin kaleme aldığı iki ciltlik eseri başta olmak üzere "Tıbb-ı Nebevî" adını taşıyan yüzlerce eser neden yazıldı?

- İbni Sina'nın Kanun fi't-Tıp adlı eseri nasıl yazıldı? Binlerce yıl bu kitap Avrupa'daki tıp okullarında neden okutuldu?

- İlk hastaneyi kuran, ilk tıp fakültesini eğitim kurumlarına katan, ilk ciddi ameliyatı yapan, ilk cerrahi aletler

ini icat eden, i

lk aşığı geliştiren, hayvan bağırsağı ile ilk ilacı bulan Müslümanlar değil miydi?

Bütün bunlarla Çin tıbbi alanında yapılanlar mukayese bile edilemezken Tıbb-ı Nebevî alanında çalışmalar yapan bir Tıbb-ı Nebevî Enstitüsü Türkiye’de hala neden yok. Bunun yapılmasını kim engelliyor? Binlerce ciltlik eserler neden incelenemiyor? İbni Sina’nın “Kanun fi’t-Tıp” kitabı neden hala Türkçeye çevrilemiyor?

Türkiye’de Tıbb-ı Nebevi enstitüsünün kurulmaması için hiçbir neden yok. Bu alanda Modern tıbbın ve tıpçılarının kibrini, ilahiyatçıların pısrıklığının nedenini anlayabilmiş değilim.

Sadece kimyasal maddelerden oluşan ilaçları Amerika ve Avrupa’da satamayan yavaş yavaş bu ülkeleri terk etmeye başlayan, bu yüzden de Türkiye’yi “ilaç cenneti” olarak gören firmaların baskısından kurtulmamız gerekiyor.

Tıbb-ı nebevinin en önemli özelliği kimyasal maddelerin karışımı ile elde edilen ilaçlara, basit ve tabiatla bulunan doğal ürünlerin tercih edilmesidir. Bu nedenle Tıbb-ı nebevinin şifalı bitkilere, doğal yiyeceklere, sebze ve meyvelere dayalı tıbbi destekleyici ve hatta tamamlayıcı bir özellik taşıdığı söylenebilir.

Son olarak şunu söyleyebiliriz ki, tıbb-ı nebevi interdisipliner olarak ele alınması gereken bir alandır. Başta ilahiyatçılar ve tıpçılar olmak üzere veterinerler, ziraatçılar, gıda mühendisleri, sosyal bilimciler, iktisatçılar, hukukçular vs. bir çok disiplinin birlikte çalışması gerekmektedir. Bazı ayet ve hadislerin anlamını ilahiyatçılar anlayamayabilir. Dikkat edilirse tercüme demiyorum detaylı anlama ve anlatmadan bahsediyorum. Aynı şekilde bir tıpçı hadisin anlamını vermeyebilir, sebebi nüzulünü bilmeyebilir.

Öyleyse tıbb-ı nebevi disiplinler arası bir bakış açısıyla ele alınması gereken bir konudur. Böyle yapılırsa ayet ve hadislerin derin anlamlarına ulaşılabilir.

Örnek vermek gerekirse, deniz sularının birbirine karışmamasından bahseden Rahman suresi 19 ve 20. ayetlerine bir ilahiyatçı ayetlerin tercümesini yaptıktan sonra bir şey anlamayabilir. Ancak bilindiği gibi bir denizbilimci Kaptan Custo bu ayeti okuyunca kendinden geçmişti.

Aynı şekilde tıbb-ı nebevi ile ilgili ayet ve hadislerin ilahiyatçılar ve başta tıp olma üzere diğer disiplinlerde çalışan uzmanlarca birlikte okunması ve değerlendirilmesi gerekiyor.